

[Ministeren for handel, industri og søfart.] politik. Såvidt mig bekendt har man fra den europæiske organisation kun fået ros. I morgen otte dage er jeg til møde i Paris i OEEC, hvor den nye europæiske betalingsordning skal drøftes. Den betalingsordning, der kommer til drøftelse, har vi endnu ikke fuldstændigt kendskab til, dette kendskab vil først komme, efterhånden som mødet skrider frem. De antydninger vi har, især af den holdning, man tager fra engelsk side, som formentlig vil blive særdeles indflydelsesrig i Paris, tyder dog nærmest på, at den pengepolitiske filosofi, der vil ligge til grund for den kommende europæiske betalingsordning, vil ligge den danske regerings synspunkter betydeligt nærmere end den konservative politik.

Den grå verden af arbejdsløshed og produktionstilbagegang, som de konservative vil omskabe det blomstrende Danmark til, agter vi fra regeringens side om nødvendigt at sætte vort politiske liv ind på at forhindre.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Appel har rettet nogle bemærkninger til mig angående ordblindundervisningen her i landet. I den anledning vil jeg gerne sige et par ord.

Ordblindundervisningen varetages for det første af det almindelige skolevæsen gennem særlige læseklasser. Indenfor de større kommuner, heraf først og fremmest København, findes et udbygget system af læseklasser, som varetager denne opgave. I en række mindre købstæder samt landkommuner er denne opgave ikke taget op. Børn fra sådanne kommuner, der har behov for den særlige undervisning for ordblinde, undervises dels på statens institut for talelidende, dels på Ordblindeinstituttet. Statens institut for talelidende har en ordblindeklasse her i København og en i filialen i Aarhus. Der er her tale om de vanskeligste tilfælde, ofte hvor der samtidig er egentlige talevanskeligheder. Ordblindeinstituttet i København drives af Landsforeningen for Ordblindesagen i Danmark. Jeg er klar over, at der er trange forhold på instituttet, men vi har i ministeriet opmærksomheden henvendt derpå. Vi har i indeværende måned fået en henvendelse om bistand til udvidelse ved køb af en villa, og denne sag er i øjeblikket til undersøgelse af socialministeriets arkitekt. På instituttet er der for tiden ca. 175 elever, medens der er ca. 100 på ventelisten, så det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at der trænges til en indsats her.

Det økonomiske er ordnet således, at der af staten ydes tilskud til dækning af underskud, og selvfølgelig er der her som i andre tilfælde også tale om økonomiske problemer. Men jeg kan oplyse, at der er nedsat en kommission, der beskæftiger sig med forskellige spørgsmål, herunder også spørgsmålet vedrørende de ordblinde. Hvad resultat denne kommission kommer til, kan jeg jo ikke på nærværende tidspunkt have nogen mening om, men jeg ved, at den arbejder meget energisk med sagen. Det kan vel tænkes, at de, der lider i lettere grad af ordblindhed, kan få undervisning i folkeskolen i større udstrækning, end tilfældet er nu, og at det for de sværere tilfælde kan blive socialministeriets opgave i større udstrækning end nu at søge rigsdagens støtte til private institutioner og eventuelt til oprettelse af skoler for at hjælpe de pågældende til den bedste undervisning. Men som sagt, der er en kommission, der arbejder med spørgsmålet, og jeg skal henlede denne kommissions opmærksomhed på de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Appel har fremsat. Jeg skal også selv have min opmærksomhed henvendt på problemet.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Der blev af det ærede medlem hr. Appel stillet et par spørgsmål til mig som fungerende undervisningsminister. Det ærede medlem pegede på vanskeligheden for en person eller en kreds ved at oprette højskole eller husholdningsskole o. lign. I den anledning kan jeg sige, at det fra ministeriets side overvejes at give øget tilskud, og der overvejes en ændret fordeling af elevunderstøttelser. Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg synes, der nu og da viser sig udslag af en vis mangel på konsekvens fra oppositionens side. Det er efterhånden ikke så få områder, hvor den, til trods for at den taler om besparelser og skattelettelser, alligevel søger at pleje sine interesser på en sådan måde, at det fører til øgede udgifter. Der er virkelig overfor højskoler og landbrugsskoler m. v. vist stor hjælpsomhed og forståelse fra statens side.

I loven om folkehøjskoler og landbrugsskoler af 1947 gennemførtes der visse lemper, hvoraf jeg skal nævne nogle: minimumskravet med hensyn til elever i skolens første år for, at skolen skal blive tilskudsberettiget, blev slækket betydeligt. Der indførtes lønningstilskud til forstanderen, en slags lederløn, noget, som ikke fandtes før. Der skete forbedringer til fordel for start af byhøjskoler. Det loft, man havde for tilskud til skolerne, d. v. s. grundtilskud